

19 Απριλίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

CONTRAMAR COMPANHIA DE TRANSPORTES MARITIMOS,
S.A. ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Ενάγοντες,

v.

DICGREEN LIMITED,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 59/90)

5 *Απόφαση Ναυτοδικείου — Αίτηση για τροποποίηση απόφασης για διόρθωση λάθους ή παράλειψης — Τα ζητούμενα με το κλητήριο ένταλμα ποσά αυξήθηκαν με την αναφορά — Το Δικαστήριο δέχθηκε την απαίτηση των εναγόντων, αλλά εκ λάθους περιέλαβε στην αιτιολογημένη και συνταγμένη απόφασή του τα ποσά του κλητηρίου εντάλματος και όχι αυτά της αναφοράς — Κρίθηκε ότι δικαιολογείτο η διόρθωση της απόφασης για να αναγραφούν τα ποσά της αναφοράς — Κ. 237 των Θεσμών Ναυτοδικείου και Δ.28, θ.11 των παλαιών Αγγλικών Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.*

10 *Με το κλητήριο ένταλμα της αγωγής τους, που ήταν γενικά οπισθογραφημένο, οι ενάγοντες αξιούσαν διάφορα ποσά από τους εναγόμενους σαν οφειλόμενα ναύλα και σταλίες. Τα ποσά αυτά αυξήθηκαν με την αναφορά που καταχωρήθηκε στην υπόθεση. Κατά την ακρόαση, η μαρτυρία που δόθηκε ήταν σύμφωνα με τα ποσά όπως αναφέρονταν*
15 *στην αναφορά, χωρίς να υπάρξει οποιαδήποτε ένσταση από τους εναγόμενους. Το Δικαστήριο στην αιτιολογημένη απόφασή του δέχθηκε την αξίωση των εναγόντων σαν ορθή, αλλά προφανώς εκ λάθους, αντί να περιλάβει στην αιτιολογημένη και τη συνταγμένη απόφασή του τα ποσά της αναφοράς, περιέλαβε αυτά του κλητηρίου εντάλματος.*

20 *Με αίτησή τους δυνάμει του Κ. 237 των Θεσμών Ναυτοδικείου και της Δ. 28, θ.11 των παλαιών Αγγλικών Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, οι ενάγοντες ζήτησαν την διόρθωση της απόφασης για να περιλάβει τα ποσά της αναφοράς. Οι εναγόμενοι Καθ'ων η αίτηση έφεραν ένσταση*

ισχυριζόμενοι ότι έπρεπε να είχε γίνει αίτηση για τροποποίηση του κλητηρίου εντάλματος.

Αποφασίσθηκε ότι:

Δεδομένου ότι, σύμφωνα με τους Θεσμούς, δεν χρειαζόταν να γίνει οποιαδήποτε αίτηση για τροποποίηση του κλητηρίου εντάλματος όταν υπήρχε αύξηση του ποσού στην αναφορά, και ενόψει του ότι, προφανώς από λάθος, είχαν περιληφθεί τα ποσά του κλητηρίου εντάλματος αντί αυτά της αναφοράς, για τα οποία είχε δοθεί μαρτυρία στην ακρόαση χωρίς οποιαδήποτε ένσταση, η αίτηση έπρεπε να γίνει αποδεκτή. 5

Η αίτηση επιτράπηκε με έξοδα. 10

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Σιβιτανίδης ν. Χαραλάμπους (1993) 1 Α.Α.Δ. 179,

Barker v. Purvis [1888] 56 L.T. 131.

Αίτηση.

Αίτηση από τους ενάγοντες για διάταγμα του Δικαστηρίου που να τροποποιεί τόσο την αιτιολογημένη απόφαση ημερομηνίας 21.5.93 όσο και την απόφαση που συντάχθηκε στη 2.7.93. 15

Π. Ιακωβίδης για Μ. Μοντάνιο, για τους Αιτητές-ενάγοντες.

Αφρ. Χριστοδούλου (κα), για τους Καθ' ών η αίτηση-εναγόμενους.

Cur. adv. vult. 20

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την αίτηση αυτή, οι αιτητές ζητούν διάταγμα του Δικαστηρίου, διά του οποίου να τροποποιείται, τόσο η αιτιολογημένη απόφαση, ημερομηνίας 21/5/93, στην πιο πάνω Αγωγή, όσο και η απόφαση που συντάχθηκε στις 2/7/93, ως ακολούθως:

“(Α) Αιτιολογημένη Απόφαση: 25

(i) 3η σελίδα, παράγραφος (α): το ποσό των \$14.309,00 να γίνει \$22.702,00 (ως η παράγραφος 6(α) της Αναφοράς)

(ii) παράγραφος (β): το ποσό των \$33.858,00 να γίνει \$35.640,00 (ως η παράγραφος 6(β) της Αναφοράς)

(iii) παράγραφος (γ): το ποσό των \$26.926,17 να γίνει \$28.343,33 (ως η παράγραφος 6(γ) της Αναφοράς)

(iv) παράγραφος (δ): το ποσό των \$60.450,48 να γίνει \$63.632,08 (ως η παράγραφος 6(δ) της Αναφοράς)

5 (v) 11η σελίδα: το ποσό των \$75.093,17 να γίνει \$86.685,33.

(B) Συνταχθείσα Απόφαση: το ποσό των \$75.093,17 να γίνει \$86.685,33.”.

10 Η παρούσα αίτηση βασίζεται στον περί Δικαστηρίων Νόμο του 1960, αρ. 14/60, άρθρα 19(α) και 29(2)(α), στο περί Δικαιοδοσίας Ναυτοδικείου της Κύπρου Διάταγμα, 1893, Κανονισμοί 159, 203, 212 και 237, στους παλαιούς Αγγλικούς Θεσμούς, Διάταξη 28, θεσμοί 11, 12 και 13 και στις συμφωνίες εξουσίες του Δικαστηρίου.

15 Τα γεγονότα επί των οποίων στηρίζεται η παρούσα αίτηση, είναι ότι από προφανή παραδρομή, δεν αναφέρθηκαν τα πραγματικά ποσά στην απόφαση του Δικαστηρίου. Οι καθ'ων η αίτηση, καταχώρισαν ένσταση ισχυριζόμενοι ότι δεν υπήρξε παραδρομή ως ισχυρίζονται οι αιτητές στην απόφαση του Δικαστηρίου, αλλά παράλειψη για καταχώριση αιτήσεως για τροποποίηση του κλητηρίου εντάλματος.

20 Στις 10/3/90, οι ενάγοντες καταχώρισαν την παρούσα Αγωγή. Το κλητήριο ένταλμα που καταχωρήθηκε, ήταν γενικά οπισθογραφημένο, και μ' αυτό οι ενάγοντες-αιτητές αξιούσαν διάφορα ποσά. Με την παράγραφο 1 της αξίωσής τους, οι ενάγοντες αξιούν:

25 “1. Δολάρια Αμερικής 14.309,00 ή το ισοδύναμον αυτών εις Κυπριακόν νόμισμα, ως υπόλοιπον ναύλου οφειλομένου υπό των Εναγομένων δυνάμει ναυλοσυμφώνου γενομένου εις Λευκωσίαν την 26/1/1989 αναφορικώς προς το πλοίον των Εναγόντων “MARINA C”,

30 2. Δολάρια Αμερικής 33.858,00 ή το ισοδύναμον αυτών εις Κυπριακόν νόμισμα, ως απωλεσθέντα ναύλον οφειλόμενον υπό των Εναγομένων δυνάμει του εν λόγω ναυλοσυμφώνου,

3. Δολάρια Αμερικής 26.926,17 ή το ισοδύναμον αυτών εις Κυπριακόν νόμισμα, ως σταλίας του εν λόγω πλοίου εις τον λιμένα φορτώσεως (UMM QASHR του Ιράκ) δυνάμει του εν

λόγω ναυλοσυμφώνου,

4. Δολάρια Αμερικής 60.450,48 ή το ισοδύναμον αυτών εις Κυπριακόν νόμισμα, ως σταλίας του εν λόγω πλοίου εις τον λιμένα εκφορτώσεως (ΚΟΛΟΜΠΙΟ της Κεϋλάνης) δυνάμει του εν λόγω ναυλοσυμφώνου".

5

Στις 22/5/90 οι ενάγοντες καταχώρισαν την Αναφορά τους στην παρούσα Αγωγή, διά της οποίας αξιούσαν ελαφρώς διαφοροποιημένα ποσά σε σχέση με τα ποσά που αξιούσαν στο κλητήριο ένταλμα.

Σύμφωνα με την παράγραφο 6(α) της Αναφοράς, αξιούσαν USA\$22.702 ως υπόλοιπο ναύλου, αντί USA\$14.309 που είναι το αντίστοιχο που αναφέρεται στο κλητήριο ένταλμα. Με την παράγραφο 6(β), αξιούσαν USA\$35.640 πάλι ως νεκρό ναύλο, σε αντίθεση με USA\$33.858 στο κλητήριο ένταλμα, με την παράγραφο 6(γ) USA\$28.343,33 ως σταλίες στο λιμάνι φόρτωσης και 6(δ) USA\$63.632,08 ως σταλίες στο λιμάνι εκφόρτωσης. Δηλαδή, το μόνο που άλλαξε στην Αναφορά των εναγόντων ήταν τα ποσά. Ούτε το αγώγιμο δικαίωμα, ούτε οτιδήποτε άλλο. Τα ποσά ήταν διαφοροποιημένα.

10

15

Τα δικόγραφα καταχωρίθηκαν κανονικά, οι εναγόμενοι καταχώρισαν την απάντησή τους, έκλεισαν τα δικόγραφα και η Αγωγή ορίστηκε για ακρόαση.

20

Κατά την ακρόαση, δόθηκε μαρτυρία από τους ενάγοντες με την οποία αποδεικνύονται τα ποσά που αναφέρονται στις παραγράφους 6(α), 6(β) και 6(γ) της Αναφοράς. Κατά την τελική αγόρευση τους οι δικηγόροι των εναγόντων, αιτήθησαν από το Δικαστήριο όπως επιδικάσει τα ποσά, όπως αυτά αναφέρονται στην Αναφορά τους. Δηλαδή, κάτω από τις παραγράφους 6(α)(β)(γ) και (δ). Παρουσίασαν όλη τη μαρτυρία τους που αποδείκνυε αυτά τα ποσά και κατά συνέπεια, με τις αγορεύσεις τους ζητούσαν να δοθούν τα ποσά υπέρ των εναγόντων. Επισημαίνεται ότι μέχρι αυτό το στάδιο οι εναγόμενοι ουδέποτε έφεραν ένσταση στα διαφοροποιημένα ποσά που φαίνονται στην Αναφορά των εναγόντων.

25

30

Το Δικαστήριο επιφύλαξε την απόφασή του και στις 21/5/93 εξέδωσε την απόφασή του, καταλήγοντας ότι:

35

"...οι ενάγοντες απέδειξαν την υπόθεσή τους εκτός από την απαίτηση για σταλίες στο λιμάνι εκφόρτωσης και δικαιούνται στη θεωρατέα κάτω από τα στοιχεία α, β και γ. Οι εναγόμενοι δεν απέ-

δειξαν την ανταπαίτηση τους η οποία κατά συνέπεια θ' απορριφθεί.”,

5 εννοώντας, βεβαίως, 6(α), (β) και (γ) και εξέδωσε απόφαση υπέρ των εναγόντων για USA\$75.093,17 (εβδομήντα-πέντε χιλιάδες, ενενήντα-τρία δολάρια και δεκαεπτά σεντ) ή το ισάξιο τους σε κυπριακές λίρες.

10 Αυτά όμως τα ποσά, είναι τα ποσά του κλητηρίου εντάλματος, όχι της Αναφοράς των εναγόντων, ούτε τα ποσά για τα οποία έδωσαν μαρτυρία οι ενάγοντες, ούτε αυτά που αναφέρονται στην τελική αγόρευση των εναγόντων.

15 Στην ένστασή τους οι καθ'ων η αίτηση-εναγόμενοι, ισχυρίζονται ότι δεν υπήρξε παραδρομή στην απόφαση του Δικαστηρίου, αλλά παράλειψη για καταχώριση αιτήσεως για τροποποίηση του κλητηρίου εντάλματος. Επισημαίνεται ότι οι ενάγοντες δεν επιδιώκουν με την παρούσα αίτηση, τροποποίηση του κλητηρίου εντάλματος. Σύμφωνα με τους παλαιούς Αγγλικούς Θεσμούς, Δ.20, θ.4, δεν χρειάζεται να γίνει καμιά αίτηση για τροποποίηση του κλητηρίου εντάλματος, όταν υπάρχει αύξηση του ποσού στην Αναφορά.

20 Επίσης, η εισήγηση των καθ'ων η αίτηση-εναγομένων, είναι ότι το αντικείμενο της αίτησης δεν συνιστούσε “γραμματικό λάθος”, μέσα στην έννοια της Δ.28, θ.11 των παλαιών Αγγλικών Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, η οποία προβλέπει ως εξής:

25 “Clerical mistakes in judgments or orders, or errors arising therein from any accidental slip or omission, may at any time be corrected by the Court or a judge on motion or summons without an appeal.”

Σε μετάφραση στα Ελληνικά:

30 “Γραμματικά λάθη σε αποφάσεις ή διατάγματα, ή λάθη τα οποία προκύπτουν από τυχαία διολίσθηση ή παράλειψη, μπορούν, καθ' οιοδήποτε χρόνο, να διορθωθούν από το Δικαστήριο ή Δικαστή κατόπιν αιτήσεως χωρίς έφεση.”

35 Ο θεσμός τούτος είναι πανομοιότυπος με τη Δ.25, θ.6 των Κανονισμών της δικής μας Πολιτικής Δικονομίας και έχει εξεταστεί στην *Πανίκος Σ. Σιβιτανίδης v. Ελένης Α. Χαραλάμπους*, (1993) 1 Α.Α.Δ. 179. Στην αγγλική απόφαση *Barker v. Purvis* [1888] 56 L.T., 131, το αγγλικό Εφετείο, έκρινε ότι το ποσό του τοκου που επιδικάσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, δεν ήταν το οακικό και επέτρεψε την

τροποποίηση της απόφασης, για να συνάδει με το σωστό ποσό του τόκου.

Ενόψει των γεγονότων της παρούσας αίτησης όπως εκτίθενται πιο πάνω και με βάση τις αρχές που εκτέθηκαν στις πιο πάνω αποφάσεις, φρονώ ότι η παρούσα αίτηση εμπίπτει εντός της εννοίας της Δ.28, θ.11 των παλαιών Αγγλικών Θεσμών και το Δικαστήριο εκ παραδρομής επιδίκασε τα αρχικά ποσά, όπως αυτά αναφέρονται στο κλητήριο ένταλμα, αντί για τα ποσά που αναφέρονται στην Αναφορά της Αγωγής. 5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η αίτηση επιτυγχάνει και εκδίδονται τα αιτηθέντα διατάγματα, με έξοδα εναντίον των καθ'ων η αίτηση-εναγομένων. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή. 10

Η αίτηση επιτρέπεται με έξοδα. 15